

A DZSUNGEL ÁRAMVONALAI

KIÁLLÍTÓ MŰVÉSZEK: KERESZTES Zsófia, KISS Adrian, KOMORÓCZKY Tamás, ULBERT Ádám
KURÁTOR: FENYVESI Áron

MEGNYITÓ: 2019. június 28., péntek 19 óra

HELYSZÍN: MAGMA Kortárs Művészeti Kiállítótér (Szabadság tér 2., Sepsiszentgyörgy, Románia)

A kiállítás **2019. augusztus 16-**ig látogatható, hétfő kivételével, naponta 11-19 óra között.

A sepsiszentgyörgyi MAGMA tereiben megrendezett csoportos kiállításon a magyar kortárs képzőművészet legfrissebb művészeti pozícióival találkozhatnak a látogatók. A kiállított művek frissessége nem feltétlenül tükrözi az alkotók életkorát és nem csak a művészek médium-, és anyag-használatából fakad, hanem legfőképpen a téma-érzékenységükből. Az expresszív művészeti kifejezőmódtól egyre kevésbé visszariadó kortárs képzőművészet az utóbbi években egyre többet foglalkozik a jelenünk átalakuló természetelményével, illetve ennek a vonatkozásában avval, hogy az emberiség lába alól kezd kicsúszni a talaj és egyre nyilvánvalóbb jelei vannak annak, hogy elveszítette a kontrollt a bolygó ökoszisztémája felett. A kortárs képzőművészetről folyó elméleti diskurzusban pedig ennek folyamányaként egyre nagyobb hangsúllyal tűnnek fel olyan poszt-humán tendenciák, amik nemcsak a humanizmus krízisének a tünetei, hanem az emberi faj perspektíváján kívül más nézőpontokat is igyekeznek bevezetni a bolygó jövőjének megértése érdekében.

A kiállítás a fenti gondolatmenet jegyében olyan kortárs művészeti alkotásokat mutat be, amik a természet radikálisan megváltozó percepciójára reflektálnak. A művek többek között a kiállítás kontextusában azt vizsgálják, hogy miként jelenik meg a természet, mint egyfajta, a társadalomtól egyre inkább elidegenedő, eltávolodó mítosz a kortárs művészetben. A mítosz ugyanakkor nem csak a helytől emelkedik el, hanem igyekszik kiragadni magát az időből is. A kiállított műalkotásoknak ennek megfelelően nagyon erős az atemporális karakterük, kevés konkrét időhöz köthető referenciát hordoznak magukon.

A kiállítás azt a kérdést is kutatja, hogy milyen új hibrideket képez napjaink művészete organikusnak ható formák és nem-organikus anyagok ötvözetéből? A természetben és az átalakuló társadalmunkban is egyre karakteresebben rajzolódnak ki a hibridizáció és az adaptáció új formái. A kiállítás egyúttal a kortárs művészeti műfajok mutációit is vizsgálja. A mutáció és a hibridizáció azonban nem csak materiális formában érdekes ezen kiállítás kontextusában, hanem nagyon sok poétikai vetületével is találkozhatnak a látogatók.

*A Csíkszeredán született **Kiss Adrian** (1990) kiállított művei archaikus tárgyak és formák industriális és futurisztikus átíratát adják. A londoni Central Saint Martins*

College of Art and Design-on diplomázó Kiss műveinek egyik sajátossága, hogy első ránézésre nehéz eldönteni róluk, hogy egy archaikus civilizáció alkotta őket, vagy éppen a jövőből csöppentek a kiállítótérbe. A MAGMA-ban megjelenő művei inspirációs forrása gyerekkorának népi tárgykultúrája. Kiss műveiben univerzális formákkal operál, amiket anyagválasztásával és áramvonalasított, non-figuratív mintáival kiragad eredeti referenciális keretükből. Kiss installációi dominánsan erősen érzéki tárgyak, amik erős szobrászati karakterrel bírnak. A művész anyagválasztása során előszeretettel kever szerves és szervetlen anyagokat. Kisst az angol Phaidon kiadó a világ 100 vezető textilművésze közé választotta 2019-ben a Vitamin T című könyvében. Kissnek eddigi pályája során önálló kiállításai voltak a prágai Center for Contemporary Art FUTURA-ban, a budapesti Trafó Galériában, Art+Text-ben és Horizont Galériában. Csoportos kiállításokon Magyarországon legutóbb a Deák Erika Galéria, a Société Budapest és Ludwig Múzeumban állította ki műveit, intenzív nemzetközi jelenlétet biztosítottak számára az utóbbi években a rigai Kim?, a krakkói Bunkier Sztuki, a brüsszeli BOZAR és a gráci Künstlerhaus kiállításai. 2018-ban a new york-i Art in General ösztöndíjával tartózkodott az Egyesült Államokban.

Ulbert Ádám (1984) *Thalassa* című sorozatának a mélytengerek számunkra szinte ismeretlen élővilága az egyik inspirációforrása. Ulbert művei Ferenczi Sándor 1924-es *Thalassa* (östenger) elméletére is hivatkoznak, amivel a pszichoanalitikus az emberek őseredeti biológiai állapotba történő visszavágyódását magyarázza. A mitológia, a prehistorikus geológia és biológia tudalatti hatását feldolgozó műveken feltűnik egy különös élőlény is, a Lámpáscsápú csikóhal, aminek férfi és női egyedei a szaporodásuk során egyetlen működő testté olvadnak össze. Ulbert Ádám az amszterdami Rijksakademie programjának a résztvevője volt 2017-ig, mesterképzését az amszterdami Sandberg Institutban végezte. 2018-tól a holland állam egyik legnagyobb presztizsű művészeti ösztöndíjával tüntette ki a Mondrian Alap. Önálló kiállítása legutóbb A prágai Karlin Studios FUTURA-ban volt. Csoportos kiállításokon pedig részt vett a a budapesti Trafó Galériában, a gráci Künstlerhausban, a Société Budapestben, a berlini Klemm's Gallery-ben, a Deák Erika Galériában és a zágrábi Kortárs Művészeti Múzeumban.

Keresztes Zsófia (1985) az utóbbi évek egyik legmarkánsabb, legmeghatározóbb fiatal magyar képzőművésze. A kiállításon szereplő új mozaikfelületű szobrai formátlan testeket, szürreális biológiai formákat idéznek fel. A művek egyik alapvető önellentmondása, aminek dinamikájukat is köszönhetik, hogy organikusnak ható alakzataik konfrontálódnak kemény szobrászati héjakkal. Bár Keresztes alkotásai kelthetik akár abszurd emlékművek hatását is, a látogatók többsége számára biztosan sérülékenynek, érzékenynek fognak hatni ezek a művek. A művész rituális maszkokból, androgün testekből inspirálódott létrehozásukkor. Az alkotás kapcsán felmerülő további kulcssavak még: mitológia, kannibalizmus, és a digitális-szintetikus-organikus háromszög. Keresztes Zsófia nemzetközi jelenléte nagyon felélénkült az elmúlt időszakban, ezt jelzi, hogy a közelmúltban kiállított már a bécsi Gianni Manhattan-ben, a prágai Városi Galériában, a krakkói Bunkier Sztukiban, a brüsszeli BOZAR-ban, a rigai Kim?-ben, a prágai Karlin Studios FUTURA-ban, a budapesti Ludwig

Múzeum a gráci Künstlerhaus kiállításain. 2017-ben pedig megnyerte az Esterházy Művészeti Díjat.

Komoróczy Tamás (1963), a kiállítás rangidős művésze, az 1980-as évek vége óta fontos helyet foglal el a magyar kortárs képzőművészetben, akkor még az Újlak csoport egyik alapítótagjaként, majd a magyar médiaművészet egyik meghatározó alakjaként. Komoróczy művészeti gyakorlata fiatal művészeket megszégyenítő módon teljesen megújult az elmúlt évtizedben. A kiállításon Komoróczy legújabb Sartre egzisztencialista írásaiból inspirálódó videóművei láthatók, amik „a semmi dialektikájának a dzsungelébe vezetnek be minket” Seregi Tamás szavaival. Komoróczy művei rendszertelen rendszerek, amiket vizuális ritmusok és a művész által kialakított érzékeny hártyafinomságú halmaz-kompozíciók tartanak össze. Komoróczy kiállított már minden számottevő magyar kiállítóhelyen, 2002-ben részt vett a Sao Paulói Biennálén, 2001-ben az ő alkotásai képviselték Magyarországot a Velencei Biennálén. Legutóbbi nemzetközi szereplései közé tartoznak a gráci Künstlerhaus, a Varsói Nemzeti Múzeumban, valamint a berlini Künstlerhaus Bethanienben kiállításai. 2017-ben a sepsiszentgyörgyi MAGMA látogatói is találkozhattak már műveivel a c3 videógyűjteményt bemutató kiállításon.

Fenyvesi Áron